

Tots els carrers de Girona

El carrer d'en Joan Gaspar Roig i Jalpí

398

El carrer d'en Joan Gaspar Roig i Jalpí pertany a l'antic municipi de Santa Eugènia, i serveix per enllaçar la carretera de Sta. Eugènia amb el carrer del Costabona. Compta a banda i banda amb una filera de cases unifamiliars de planta baixa, la immensa majoria de les quals foren edificades en els anys de la segona república, fins al punt que l'única construcció recent és un bloc d'habitatges, situat a la cruïlla amb el carrer de Costabona.

Les primeres obres en aquest carrer consisteixen en una senzilla alineació i urbanització durant la república, i pel 1971 en la construcció de la xarxa d'abastament d'aigua. Durant el 1985 es procedí a la renovació total dels serveis del carrer i que contemplà la pavimentació, enllumenat, clavegueram i xarxa d'aigua, dins d'un ambició projecte pressupostat en més de trenta milions de pessetes i que renovà alhora els serveis dels propers carrers del Bassagoda, Agudes, Turó, travessia de Santa Eugènia i Josep Maria de Segarra.

QUATRE NOMS EN TRENTA ANYS

Malgrat tractar-se d'un carrer no gaire important, reclus fins fa

poc a una banda de la carretera de Santa Eugènia, en poc més de trenta anys ha arribat a ésser batejat amb quatre noms diferents. Pel 1931 se li imposà el nom de Santiago Rusiñol, pintor i escriptor molt arrelat a les nostres contrades, i cinc anys més tard, concretament el 26 de novembre del 1936, l'ajuntament de Santa Eugènia decideix passar-lo a un altre indret i rebatejar aquesta via amb el nom de Francesc Ascaso, dirigent anarquista mort l'endemà de l'aixecament franquista, quan lluitava davant la caserna de les dressanes a Barcelona.

Aquest nom, molt en consonància amb els que es posaven al nomenclàtor de l'Espanya republicana, va ser suprimit només d'acabar la guerra: el dia 22 de març del 1939 l'ajuntament de Santa Eugènia acordà batejar novament el carrer amb el nom de José Antonio Primo de Rivera, que perviu fins al moment de l'annexió del municipi a la ciutat de Girona. A conseqüència d'això hom es troba amb diverses duplicitats, i amb el fet que a Girona José Antonio dona nom al popularment conegut carrer Nou. Això fa que en el ple de l'ajuntament de Girona del 8 d'octubre del 1965 es capgiri bona part del nomenclàtor de

Santa Eugènia, i que aquest carrer rebí el nom d'en Joan Gaspar Roig i Jalpí, que es manté fins a l'actualitat.

UN RELIGIÓS FRANCISCÀ

Joan Gaspar Roig i Jalpí (Blanes, 1624-1691) fou religiós franciscà, historiador i catedràtic de la universitat de Cervera. Ingressà de molt jove al convent de mínims de Girona, i pel 1673 el rei Carles II el nomenà cronista d'Aragó. Fou també vicari general de la província monàstica de Catalunya i provincial de la d'Aragó.

Deixà escrita una obra força extensa que ha estat criticada per la seva manca d'exactitud i precisió, una part de la qual és referida a la ciutat de Girona. Així, podem fer esment de biografies de sants, o bé d'escrits a tall de crònica: «Crònica general del Principado de Cataluña», «Paralipomenon de los Santos de Cataluña», i pel que fa a Girona, destacar per damunt de tot una obra que, malgrat les imprecisions que conté, és encara d'utilitat per als estudiosos. Fou impresa a Barcelona el 1678 i s'intitula «Resumen historial de las grandezas y antigüedades de la ciudad de Gerona, y cosas me-

El carrer de Joan Gaspar Roig i Jalpí enllaça el carrer Costabona amb la carretera de Santa Eugènia. Foto: Marisa Morillo

morables suyas eclesiasticas, y seculares, así de nuestro tiempo, como de los pasados. Vida, martyrio y patrocinio de San

Narciso natural della, y su Obispo...».

Ramon Alberch i Fugueras

EL LECTOR ESCRIU

Confiar en l'Opus Dei

Senyor Director,
Sorprement, dimecres 2 d'abril he llegit quatre escrits en aquest diari que feien referència al mateix tema: L'Opus Dei, i dirigits a una mateixa persona, un tal Raimon Bonal, que no tinc el gust de conèixer, però tindria moltes ganes de parlar-hi.

L'article té tres parts; la primera maneja, o manipula, millor dit, un prejudici com a fil conductor de l'argumentació: el secret i la manca de llibertat d'opció dels membres de la Prelatura. Precisament, humanament parlant, el que té l'Opus Dei d'atractiu és l'antisecret, l'obertura, la llibertat. Prou difícil és fer entendre,

de vegades, allò fàcil, i només faltava el señor Bonal per «rizar el rizo» amb històries màgiques. És com tractar molts d'imbecils —sense mala intenció, suposo, sinó per ignorància—.

Segona part. En un dels escrits li rectificquen un error greu sobre l'entitat de l'Opus Dei. Si només fos això no passaria res; el que passa és que s'embolica en tot el paràgraf que titula: «Tot fent història». És molt poc professional posar-se a escriure perquè «sento» no sé què. El que es diu s'ha de demostrar, o almenys expressar-ho com a conjectura, com a hipòtesi, màxim; però per a això darrer fins i tot ha d'elaborar moltes dades. Però no pot dogmatitzar. Està jugant amb moltes persones, vides i ideals. No siguem barroers.

Tercera part. La titula: «Una ideologia estreta i rigorosa». L'Opus Dei no té cap ideologia. Fa més de 20 anys que coneixo l'Opus Dei, de prop, i d'ideologies, res de res. Una de les seves característiques és precisament la defensa de la llibertat personal.

Per acabar, ni Ruiz Mateos ni Rumasa no han estat condemnats per cap Papa ni per cap Bisbe, només pel señor Boyer, que ja no és ni ministre, actualment, encara que sí assidu en les revistes del cor.

Després d'això demanaria que els qui llegiren Raimon Bonal confiessin en l'Opus Dei. I si algú disposa de temps per escriure desencerts, jo mateix li donaré feina, que en tinc molta. Això sí és propi de l'Opus Dei, tenir molta feina, per després poder santificar-se en aquesta feina, i això —i només això— és l'essència i la raó d'ésser de l'Opus Dei. Josep Cartañá Pons. (Girona).

NECROLÒGIQUES

MARIA PUIG I GODOY

Va morir ahir a Sabadell, a l'edat de 86 anys, Maria Puig i Godoy. Era natural de Sant Joan de les Abadesses i residia a Sabadell.

Era vídua de Valentí Casademunt i Casanovas, i tenia dos fills, Carme i Jordi.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima, tindrà lloc avui, a les 5 de la tarda, al Monestir de Sant Joan de les Abadesses.

Que descansi en pau.

CARME SALELLAS I MACH

Va morir ahir a Figueres, a l'edat de 79 anys, Carme Salellas i Mach. Havia nascut a Agullana i residia al carrer Tapis, 9, de Figueres.

Estava casada amb Josep Carrix i Serra i tenia dos fills: Dolores i Jaume.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de 5 de la tarda, a l'església de la Sagrada Família de Fi-

gueres.

Que descansi en pau.

PAULA CARDONER I CIFUENTES

Va morir ahir a Figueres, a l'edat de 81 anys, Paula Cardoner i Cifuentes. Era natural de Colera i residia al carrer Portal del Món, 8, de Cadaqués.

Estava casada amb José Luis Faixó i tenia tres fills, Jordi, Josep M^a i Miquel.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 4 de la tarda, a l'església de Cadaqués.

Que descansi en pau.

ROSA GRAS I MORATO

Va morir ahir a Calella, a l'edat de 68 anys, Rosa Gras i Morato.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església de Calella.

Que descansi en pau.

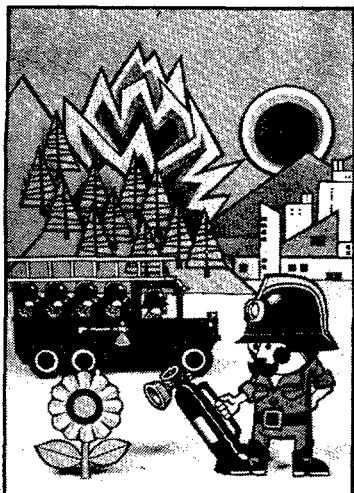
ASSUMPCIÓ FELIU I POCOVI

Va morir abans d'ahir a Girona, a l'edat de 82 anys, Assumpció Feliu i Pocovi. Havia nascut a Barcelona i vivia a la Residència Creu de Palau de Girona.

Era soltera.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de 10 del matí, a l'església de la Residència Creu de Palau de Girona.

Que descansi en pau.

COLLABOREU
AMB ELS
BOMBERS
☎ 23 33 80

+

SERVEI DE
NECRO-
LÒGIQUES
|
Tel. 21 35 08

L'AGRUPACIÓ DE DISTRIBUÏDORS DE BUTANO, S.A. DE LES COMARQUES GIRONINES
INFORMA

A tots els consumidors de butà-propà embotellat:

Que el personal de BUTANO, S.A., que és l'empresa que ens subministra els productes que nosaltres distribuïm (ampolles de gas butà-propà) ha convocat una vaga per als dies 15-16-17 21-22-23 del present mes i 5-6-7 de maig, d'àmbit nacional.

Que el personal de les nostres empreses distribuïdores no té cap vinculació laboral amb el personal de BUTANO, S.A., ni per tant amb l'esmentada vaga.

No obstant això, és molt possible que en no rebre un subministrament normal per part de BUTANO, S.A., nosaltres no puguem fer la distribució amb la puntualitat i rapidesa a què estan acostumats els nostres clients.

En conseqüència, demanem a tots els nostres usuaris que procurin fer-se intercanviar totes les ampolles que tinguin buides en la forma habitual abans del dia 15 d'aquest mes.

Tot i que no tenim res a veure amb el conflicte que possiblement originarà molèsties als nostres usuaris, demanem disculpes a tots, i alhora manifestem la nostra voluntat que les molèsties siguin les mínimes possibles.